

[Arne Larsen.]

tægter. Vi har jo fra andre lejerorganisationer fået adskillige henvendelser og tilkendegivelser og udtalelser om udkastet til normalvedtægter, og jeg synes, der er grund til at tage rimeligt hensyn til de synspunkter, som her er fremsat også fra andre lejerorganisationers side.

Jeg håber, at det udkast til normalvedtægter, som nu udarbejdes, virkelig kan give basis for en udvikling af beboerdemokratiet, give det de bedst mulige vækstbetingelser, og så er der bare tilbage at ønske og håbe på, at beboerdemokratiet fremover ikke bare vil komme til at omfatte den sociale boligmasse, men at vi også kan få beboerdemokratiet gennemført for den private boligmasses vedkommende.

Endelig er der spørgsmålet om lov om boligsikring. Der er jo af regeringen fremsat forslag til ændringer i denne lov. Jeg anser det for at være lapperi på den bestående ordning. Det betyder, hvis den fortsat skal opretholdes på denne måde, at mange boligtagere på grund af inflation osv. vokser sig ud af boligsikringsordningen, uden at de reelt er blevet bedre stillet rent økonomisk. Det redegjorde jeg for ved første behandling, derfor er der ingen grund til at uddybe det nærmere, men socialistisk folkeparti og socialdemokratiet har i fællesskab stillet et langt bedre forslag om en automatisk regulering såvel af indtægt som af tilskud. Det vil give langt større retfærdighed, og vi vil undgå alle disse ustandselige revisioner. Jeg tror, det vil være det rigtige at gennemføre et forslag efter de retningslinjer, som indeholdes i vort ændringsforslag.

Jeg kan også tilslutte mig det ønske, at kommunerne får muligheder for forskudsvis refusion af de udlagte udgifter til boligsikring. Boligsikringsordningen er en stor økonomisk belastning for mange kommuner, derom er der ingen tvivl.

Dette var i korthed mine bemærkninger til de fremsatte lovforslag og ændringsforslag. Jeg håber, at vore ændringsforslag vil vinde tilslutning her i folketinget. Gør de ikke det, vil jeg tro, at mit parti ved tredje behandling vil stemme imod forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene og forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, men

at vi sandsynligvis vil stemme for lovforslaget om boligsikring.

Sigsgaard: Nu er lovforslagernes hovedlinje jo ved at drukne i et hav af detaljer, men det skal nu alligevel ikke glemmes, at de som så mange andre love er til fordel for dem, der har, mens de, der ikke har, må betale.

Boligforligets lejeforhøjelser gav jo ingen udligning. Tværtimod er forskellen mellem lejen i det bestående byggeri og lejen i nybyggeriet stadig voksende. Boligforligets hovedvirkning var, at lejerne blev tvunget til at forære ejerne nogle milliarder kr., i sin tid beregnet til en halv snes milliarder, når vi tager den kapitaliserede værdi.

Når regeringen nu fortsætter denne linje med de 25 pct.s lejeforhøjelser ved genudlejning, til trods for at man altså ved, at der ikke er tale om nogen udligning, må formålet for regeringen jo være et andet end huslejeudligning, og jeg kan ikke se andet, end at formålet må være at sætte ejernes profit op. Hvis det bliver benægtet fra regeringspartierne side, fra ministerens side, vil jeg gerne vide, hvad formålet så egentlig kan være. I samme retning virker den lavere lejeværdi af ejerlejlighederne. Den sætter jo prisen på ejerlejlighederne op.

Den større profit til ejerne bliver betalt af de boligsøgende, i særlig grad de unge og de socialt dårligt stillede, der bor i så dårlige lejligheder, at de må flytte fra dem, så snart de får en mulighed.

Nu har udvalget ikke besværet sig med at regne ud, hvor store million- eller milliardbeløb ejerne skal have efter lovforslaget her, men sikkert er det, at den kapitaliserede værdi af 25 pct.s forhøjelsen er et meget, meget stort beløb; en af ordførerne, jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, nævnte tallet 40 mill. kr., og det kan i hvert fald kun være i allerførste omgang. Hvis man tager i betragtning, at det meste af boligmassen skifter lejere inden for en kortere årrække, bliver beløbet væsentlig større, og så er der her efter forslaget igen tale om en kolossal overførsel af penge fra lejerne, fra de boligsøgende, til ejerne. Man kan også sige: hvad hjælper huslejeforhøjelser i den gamle boligmasse, når byggematerialeindustrien, jordejerne og højrentepolitikken med